

[Thisted Knudsen.]

sæsonen har udført Transporter, og at nogle af dem er hørt op med Kørselen. Det skyldes nu visse specielle Erhvervsforhold, og jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, at man i det Cirkulære, der udarbejdes til Politimestrene, udtrykkeligt gør opmærksom paa, at det ikke er Meningen, at man i al Almindelighed skal paalægge disse Folk at transportere Tørv. Den højtærede Minister sagde her — antagelig som et Eksempel —, at det drejer sig om Folk, der tidligere har foretaget Transporter for Tyskerne, og som man nu skulde give Paalæg om at transportere Tørv for deres Landsmænd. Dette har jeg selvfølgelig ikke noget imod, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at man maa være noget varsom, hvis man gaar uden for den Kreds, som den højtærede Minister i sin Tale før nævnte.

I Bemærkningerne til Lovforslaget staar der at det forudsættes, at Udvalgene i videst muligt Omfang, inden Paalæg i Henhold til Loven gives, forhandler med den eller de interesserede Erhvervsorganisationer. Som Lovforslaget nu er affattet, bliver der ikke noget Udvalg, nu er det Politimesteren, der skal ordne Sagen, men jeg vilde finde det naturligt, naar der bliver Tale om Paalæg, at man saa alligevel henviser Politimesteren til at forhandle med den stedlige Vognmandsforening. Det er muligt, at en saadan Forhandling kan løse Problemerne, og at man derfor kan undgaa Paalæg. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Handelsminister, at man ogsaa i Cirkulæret gør opmærksom paa, at en saadan Forhandling bør finde Sted med det Formaal saa vidt muligt at undgaa Paalægget. Jeg tror, at hvis man kan faa Forholdene til at trække sig i Lave af sig selv ved at tale fornuftigt med Vognmændene herom, vil man kunne naa bedre Resultater, end hvis man bruger Loven i alt for vid Udstrækning.

I Lovforslagets § 1 om Ekspropriationerne staar der, at det er Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der kan bemyndige Politimestrene til at foretage Ekspropriationerne. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om det er Meningen, at der skal gives Politimestrene en almindelig Bemyndigelse, eller om det er Meningen, at Handelsministeriet i hvert enkelt Tilfælde skal bemyndige Politimestrene til at foretage Ekspropriationerne.

Der staar videre i Paragraffens 2det Stykke: „Saadan Ekspropriation bør foretages i Tilfælde, hvor det ikke skønnes forsvareligt at give vedkommende Lastmotorkøretøjs Ejer Køretilladelse og Tildeling af

rationeret Brændstof.“ Det vil sige, det hviler altsaa paa et Skøn, hvor vidt det vil være forsvareligt at lade den paagældende fortsætte. Derfor forekommer det mig, det vilde være rigtigt, at der blev ganske ensartede Regler for, hvornaar man vil skride ind over for de paagældende og ekspropriere, og at man derfor gik til Handelsministeriet for at faa fastslaet disse Tilfælde, hvor der jo er Tale om et betydningsfuldt Skøn i en Sag, der er meget alvorlig for den, den vedrører.

Endvidere staar der i Lovforslaget: „Samtidig med, at Ekspropriation foretages, bør det sikres, at der findes en Person eller Virksomhed, der er villig og egnet til at overtage Lastmotorkøretøjet til Eje eller Brug.“ Altsaa, det bør forud sikres fra Politiets Side, at der er en, der er villig til at benytte det paagældende Lastautomobil. Nu vil Forholdet antagelig blive det ved en Ekspropriation, at det Vurderingsresultat, som den motorsagkyndige kommer til, vil ogsaa blive den Erstatning, som den paagældende faar udbetalt ved Ekspropriationen, og det vil igen sige, at saadan som Prisforholdene ligger, vil der være mange, som gerne vil overtage et Motorkøretøj til den Sum, det antagelig vil blive eksproprieret til; og saa staar Politimesteren over for et Valg: Hvem skal han vælge? Det afhænger altsaa efter Loven ganske af ham selv, og jeg vilde derfor mene, det var rigtigt, om Politimesteren angaaende dette Spørgsmaal forhandlede med den paagældende Vognmandsforening, saa at man fik visse Retningslinier at gaa frem efter.

Saa staar der, at Motorkøretøjet kan overtages til Eje eller Brug. Jeg mener, det vil være forkert, om Staten i Øjeblikket eksproprierer et Lastmotorkøretøj og derefter overlader det til Brug; det vil nemlig sige, at Staten i Virkeligheden udlejer det til en Trediemand, en Vognmand. Der er ikke noget, som det er vanskeligere at udleje, vanskeligere at vurdere o. s. v. end et Motorkøretøj, og hvordan Priserne kommer til at ligge, ved man heller ikke noget om. Derfor synes jeg, det bør understreges, at det, man sidst bør gaa til ved Gennemførelsen af § 1, er at overlade et Lastautomobil til Brug. Saadan som Forholdene ligger, vil det efter min Opfattelse ikke volde Vanskelighed at lade det ske til Eje, hvorfor jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, at Ønskeligheden af, at det bliver til Eje, understreges i Cirkulæret.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.